

ZA TROCHU LÁSKY, A EL BY SVĚŠTA KRAJ...

Čtvrtek, 17. listopad 2011

Přijde muž s krásnou ženou do klenotnictví a společně pro ni vyberou diamantový prsten za tři sta tisíc korun. Dojde na placení, vezme prsten a vyplní prstenek na celou sumu. Prodává se na něj s obavami dívá, ten zákazník je mu neznámý, vidí ho poprvé. Muž okamžitě postřehne, co prodává jde hlavou a říká: "Vidím máte obavy, zda je tento prstenek krytý, viďte...?"

Dobře, uděláme následující. Dnes je pátek a banky mají již zavazeno. Ponechte si tedy prstenek i prstenek; pondělí, a si necháte prstenek proplatit, po prstenek; pondělí dávat prstenek proplatit. Banka jej ale zamítne, protože není krytý. Okamžitě volá zákazníkovi a ten mu na to říká: "Vážený pane, ten prstenek už mám - můžete klidně zahodit, prstenek už kupovat nebudu. Ale ten víkend oprávněně stál za to..." Dva přátelící se manželé páry hrály jeden večer spolu karty. Pavlovi spadla na zem karta. Když se pro ni sehnul, viděl si, že Dagmar, Honzova manželka, nemá kalhotky... Pavel nedal samozřejmě na sobě nic znát. Později, když šel do kuchyně pro pití, přítelkyně za ním Dagmar s otázkou: "Viděl jsi pod stolem něco, co se líbilo?" Pavel, překvapený její otevřeností, řekl jí a ona pokračovala: "Mám prstenek; to mít. Bude to ale stát 2000,- co Pavel rozhodl svoje finanční možnosti a zahodil všechny morální předsudky, přistoupil k dohodě. Dagmar vysvětlila, že její muž pracuje v pátek v práci déle a že se tedy Pavel má u ní ve dvůr ukázat. Samozřejmě Pavel přistoupil, dal jí 2000,- a oba spolu víc než hodinu souložili. V pátek Dagmar Pavel odešel. Honza, Dagmarin muž, obvykle vrátil v pátek večer. Hned po odchodu se ptá své ženy: "Byl tu dnes dopoledne Pavel?" Dagmar, i když prstenek; okovaná, v klidu odpovídá: Ano, zastavil se na pár minut. "A dal ti 2000,- ?" Dagmar si myslela, že je konec. Nasadila kamenný výraz a povídá: Ano, dal mi 2000,-! Honza se spokojeně usmál a povídá: "Výborně". Pavel přítelkyni dnes ráno za mnou do kanceláře, aby si přinesl 2000,-. Slíbil, že se dnes dopoledne u tebe staví a vrátí je!!" Jeník se vrátí utahaný domů a dáda ho hned mezi dveřmi zprovídá: "Kdepak jsi byl celý den?"

Jeník: "Prstenek; jsem na zkušební, dáda."

Dáda: "Tak to je správné, synku. Lepší na zkušební, než na pannu!"...Zazvoní telefon, otec ho zdvihne a žena se stačí ohlásit ozve se hlas:

"To jsi ty, moje abičko?"

"Ne," odpovídá otec, "tady je majitel rybníka!"..Přítelkyně se ptá přítele: "Pepo, proč máš tak velikánské oči?"

Pepa: "To protože, když jsem byl malý, tak jsem hodně ale hodně plakal!"

Přítelkyně: "Koda, že jsi ráději víc než rád..."..Přívábna mladičká Francouzka navštívila New York. První den, když jí vyprávoval vízum, zjistila, že je bez peněz. Byla v zoufalém postavení, protože neměla peníze na zpáteční cestu, a tu potkala statného námořníka, který jí učinil lákavou nabídku: "Moje loď odjíždí dnes večer. Já vás propůjčím na loď, ukryji vás, poskytnu vám matraci, deky a budu vás zásobovat potravinami. Nebude vás to stát nic jiného, než trochu lásky." Dívka po dlouhém váhání svolila a námořník dostal svému slibu. Propůjčil jí na loď a ukryl v podpalubí. Dvakrát denně ji nosil do skryté stravy, potěšil se s ní a zase odešel. Dny ubíhaly a ubíhaly, pomalu se měnily v měšice a možná by to trvalo i déle, kdyby si pozorný kapitán nepovšiml námořníka a jeho podivného chování. Potají ho sledoval, když do podpalubí odnášel jídlo, počkal si, až odešel, pak našel skrytí a šel od dívky vysvětlit. Ta mu s pláčem řekla všechno. "Hm," pokýval hlavou kapitán, "skrytí vymyslelo. Ale pokládám za svou povinnost vám oznámit, slečno, že tohle je přepravní pramice, která pendluje mezi New Yorkem a Richmondem."..Přijde loď k domě, kouká - jeho žena se miluje s jiným. Přistoupí k nim, a začne ženě vyprávět: "Co ty jsi zač? Chtěl jsi koupit auto, koupil jsem ti auto, chtěl jsi... Doháje, mohli byste aspoň přestat, když mluvíme!"..Chlápek byl u přítele na farmě. Seděl na zápraží a sledovali, jak kohout prohání slepice. Najednou vyběhla přítelkyně a vysypala na zem hrnek zrní. Kohout se na fleku otočil a rychle přiběhl k hromádce zrní a začal se cpát. Chlápek to komentoval slovy:

"Teda, doufám, že takhle hladově nikdy nebudu....". On sbalil prstenek; ku.

Manželka jemu zase kufry....